nesp. říz. má dědic, podal-li bezvýjimečnou dědickou přihlášku popsati pozůstalostní jmění ve všech jeho součástkách právě tak, jako v soupisu a jest soud povinen vzíti toto seznání za podklad projednání místo soupisu. Pozůstalostní soud není proto oprávněn zkoumati místopřísežné seznání jmění, zda je úplné a má projednávati jen o jmění v seznamu uvedeném a je odevzdati. (Rozh. ze dne 6./XII. 1934 R I 1228/34, čís. 14006, sb. Vážný.)

3. Při nehodnosti dědice přicházejí v úvahu (§ 541 obč. zák.) jen takoví potomci nehodného, kterým přísluší vlastní dědické právo po zůstaviteli.

Zůstavitelka byla zavražděna svým manželem Josefem N. Ku pozůstalosti se přihlásila ze zákona jednak nevlastní dcera zůstavitelčina a vlastní dcera Josefa N. Božena N., jednak bratři matky zůstavitelčiny Gustav a Emil H. Pozůstalostní soud přijal na soud dědickou přihlášku Boženy N., opíraje se o § 541 obč. zák., kdežto dědické přihlášky Gustava a Emila H. zamítl, vzhledem k tomu, že tu byl zákonný dědic z bližší dědické linie. Rekursní soud zamítl dědickou přihlášku Boženy N., přijal však na soud dědické přihlášky Gustava a Emila H. Z důvodů tohoto soudu: Novým doslovem § 541 obč. zák. nemělo býti utvořeno nové právo dědické a lze doslov ten vykládati jen v souvislosti se starým doslovem § 541 a 733 obč. zák. Z této souvislosti jest dospěti k závěru, že při nehodnosti dědice přicházejí v úvahu jen takoví potomci nehodného, kterým přísluší vlastní zákonné právo dědické po zůstaviteli. Boženě N. jako nevlastní dceři zůstavitelky však dědické zákonné právo po zůstavitelce nepřísluší a měl proto soud první stolice její přihlášku ze zákona zamítnouti. Nejvyšší soud toto stanovisko soudu rekursního potvrdil. (Rozh. ze dne 13./XII. 1934 R II 500/34, čís. 14037, sb. Vážný.)

4. Služebnost užívání nelze postoupiti. Služebnost požívání lze postoupiti a na základě postupní listiny knihovně převésti.

Jest rozeznávati mezi služebností užívání (§ 504 obč. zák.) a služebností požívání (§ 509 obč. zák.). Pokud se týče prvé, jest právní názor druhé stolice správný, neboť tu jde o právo služebnosti ryze osobní, pro které jest směrodatnou jen osobní potřeba oprávněného a které proto ani co do výkonu není přenosné (§ 507 obč. zák. a Rozh. nejv. soudu č. 6606, 6325 a 11565 sb.). Naproti tomu služebnost požívání (§ 509 obč. zák.) nemá tohoto charakteru. § 485 obč. zák. zakazuje také jen svémocné přenesení služebnosti na jinou osobu. Není proto právní překážky i při doslovu § 1393 obč. zák., aby nemohli stěžovatelé na základě postupního prohlášení nabýti pro právo jim postoupené ochrany věcné a jest proto zápis tohoto práva v knize pozemkové nejen přípustným, ale k nabytí práva nutným. Tím, že vlastník služebné nemovitosti postupní prohlášení ve formě ověřené podepsal, dal souhlas k postupu služebnosti a nejde proto o svémocný postup osob ze služebnosti oprávněných. (Rozh. ze dne 20./XII. 1934 R II 647/34, čís. 14059, sb. Vážný.)

5. Společnosti s r. o. (zák. ze 6. března 1906, č. 58 ř. z.). Ke vzdání se podílu společníka jest třeba notářského spisu.

Dle zásady § 11 zák. č. 58/1906 ř. z. a vzhledem na předpisy § 9, č. 2, § 26, odst. 3 téhož zákona náleží k působnosti rejstříkového soudu zkoumati, zda doklady o změnách v seznamu podílníků jsou správné a odpovídají zákonným předpisům. Výtka nezákonnosti není opodstatněna, pokud rekursní soud požaduje notářský spis o vzdání se závodního podílu společníka Františka K. ve smyslu § 76 zák. č. 58/1906 ř. z., třeba že zákon mluví o převodu závodního podílu právním jednáním mezi živými, poněvadž vzdání se podílu, učiněné oním společníkem za živa je ve skutečnosti převodem mezi živými. (Rozh. ze dne 6./XII. 1934 R I 1453/34, čís. 14008, sb. Vážný.)

6. Zákon ze dne 27. března 1931 č. 57 sb. z. a n. o použití úředníků vyšší pomocné soudní služby u soudů a poruč. úřadů.

a) Předložil-li soudce opravný prostředek proti rozhodnutí úředníka vyšší pomocné služby, jest míti za to, že učinil napadené rozhodnutí svým rozhodnutím, a nelze vytýkati zmatek podle § 41 (2) b), zák. z 19./VI. 1931, č. 100 sb. z. a n. z důvodu, že usnesení vydal úředník vyšší pomocné služby a nikoliv soudce, takže prý soud nebyl řádně obsazen. Opravný prostředek však jest předložiti nejprve soudci, který o něm sám rozhodne, má-li za to, že jest mu vyhověti, jinak však předloží jej druhé stolici by o něm rozhodla. (Rozh. z 29./XI. 1934 R I 1166/34., čís. 13981, sb. Vážný.)

b) Aktuár nebyl oprávněn rozhodnouti o žádosti, by bylo změněno usnesení jím vydané. Rozhodl-li však přes to o takovém podání, jež jest pokládati za rekurs, načež soudce, jemuž byly spisy předloženy neshledal důvodu, by nové usnesení aktuára změnil, jest míti za to, jako by byl soudce hned původně vydal nové usnesení sám. (Rozh. ze dne 1./XII. 1934 R II 293/34, č. 14000, sb. Vážný.)

Uspořádáno podle sbírky Vážného a otisknuto se svolením právnického vydavatelství JUDra V. Tomsy v Praze XII.

JUDr. Josef Možuta.

Věstník Spolku československých kandidátů notářství.

Přátelská schůzka, pořádaná Spolkem čsl. kandidátů notářství dne 4. května 1935 v »Zeleném sálu« hotelu Paříž v Praze v předvečer valné hromady, konala se za velké účasti kolegů kandidátů, pražských i venkovských. Z milých hostí uvítal kol. starosta Macas p. odborového přednostu min. unifikací K. Schrotze, p. vicepresidenta pražské komory notářské Dra Ponce, členy téže komory pp. notáře Hejnu, Krajíčka, Křena, Vlacha a Dra Zmeka, pp. notáře Kosterku, Kunu, býv. starostu spolku p. notáře Lennera a dosavadní členy spolku notáře Buryška, Konečného a Picka, a udělil slovo panu notáři Jaroslavu Podlipnému z Brna, který proslovil vysoce zajímavou přednášku o soudní praksi ve věci útrat notáře jako soudního komisaře v pozůstalosti, na kterou uvalen dodatečně konkurs, a přednesl svůj návrh na fakultativní sociální pojištění notářů, kandidátů notářství a příslušníků jejich rodin. V prvém dílu své přednášky ilustroval pan přednášející plastickým způsobem »trnitou cestu« notáře jako soudního komisaře — jak výstižně charakterisoval p. vicepresident Dr. Ponec — kterou notář musil podniknouti, aby po 5 letech dostalo se mu odměny za zodpovědné a obsáhlé úkony, prováděné při soupisu i projednání pozůstalosti několikamilionové. Na žádost přítomných svolil pan přednášející laskavě, že svoji přednášku dá k disposici Spolku čsl. notářů i Spolku čsl. kandidátů notářství, takže přednáška tato bude rozeslána všem členům. V druhém dílu přednášky měli přítomní možnost přesvědčiti se o dlouholeté obětavé práci, kterou pan notář Podlipný z vlastní iniciativy otázce sociálního pojištění našeho již od r. 1925 věnuje. Když pan starosta spolku kol. Macas nastínil myšlenky svého plánu na založení obligatorního sociálního pojištění notářského, byla všeobecně konstatována za debaty, jíž se účastnili hlavně oba kolegové z Moravy Dr. Hybl a Dr. Chloupek, nutnost tuto existenční otázku naši v brzké době nejen řešiti, ale i realisovati s ohledem na dnešní neutěšené poměry hospodářské zvláště obezřetně. S vřelým pochopením přijat byl pozdravný projev p. vicepresidenta Dra Ponce, který předem omluvil nepřítomnost vzácného vůdce stavu p. presidenta Dra Čulíka zdravotními důvody; za jeho vřelá slova uznání kandidátům, kteří se živě a vynikajícím způsobem účastní na všech eminentních otázkách stavovských, poděkoval kol. starosta tlumočiv jménem kandidátů, že mladá generace je si vědoma zodpovědnosti svých úkolů a že bude střežiti odkazu, který jim starší generace zanechá. Zdařilá schůze tato skončena byla po 11. hodině a všichni účastníci rozcházeli se s přáním, aby podobných schůzek bylo více! Ž.

16. řádná valná hromada Spolku československých kandidátů notářství konána byla v neděli dne 5. května 1935 v hotelu »Paříž« v Praze za účasti 42 členů.

Po zahájení schůze starostou spolku kol. V. Macasem pozdravil valnou hromadu jménem Ústředí čsl. právnictva pro postavení právnického domu jeho místopředseda, p. odborový přednosta min. zdravotnictví Dr. Kolínský. Ve skvělém proslovu rozvinul několik významných myšlenek o odborové činnosti stavovské, zvláště důležité v dnešní epochální době, vyznačující se snahou po změně struktury společenského řádu. Připomenul, že při tvoření nových struktur společenských dali se právníci dneška překvapiti. Jest proto nutno, aby právnictvo, jež předurčeno je pro své ideové založení universalistické a vše vyrovnávající k vedoucí roli v dobách tak významných, věnovalo této práci pozornost nejvyšší a zdůraznil nutnost kooperace všech stavů právnických.

Kol. starosta poděkoval p. odborovému přednostovi Dru Kolínskému za jeho krásný projev, jenž se setkal s plným pochopením plena, a uvítav z hostů p. odborového přednostu min. unifikací K. Schrotze, p. vrchního odborového radu min. unifi-